

КОРНЄВ Є.В., магістрант

Науковий керівник – **БЛИК С.А.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

epizootologiya@ukr.net

ПРОФІЛАКТИКА ІНФЕКЦІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ КОТІВ І СОБАК

Найбільш чисельними групами свійських тварин є коти і собаки, що мешкають на територіях більшості населених пунктів, а також у помешканнях людей. Хворі тварини є джерелом поширення інфекційних захворювань, котрі є небезпечними і для людей, зокрема, таких, як сказ, дерматомікози [1, 2].

На сьогоднішній день найбільш поширеними інфекційними захворюваннями серед котів є: дерматомікози (трихофітія й мікроскопія), каліцивіроз, інфекційний ринотрахеїт, мікоплазмоз, хламідіоз та панлейкопенія, а серед собак: дерматомікози, чума м'ясоїдних, парвовірусний ентерит, аденовіроз, хламідіоз та лептоспіроз [3, 4, 5].

Ключові слова: дерматомікози, чума м'ясоїдних, парвовіроз, інфекційні захворювання, гіперімунні сироватки, вакцинні препарати.

Так, серед котів, що захворіли на інфекційні захворювання було більше 70% тварин до 1 року, а серед захворілих собак кількість хворих на парвовіроз та чуму разом склала майже 60% від загальної кількості захворілих. Окрім того, нами було встановлено, що чутливість котів та собак до більшості інфекційних хвороб не залежить від статі та породи тварини.

Досить високу ефективність гіперімунних сироваток Глобфел, Вітафел та Вітафел С визначали при лікуванні вірусних захворювань та хламідіозу у котів. У собак при лікуванні чуми та парвовірозу високу ефективність відмічали від застосування гіперімунних сироваток проти чуми, парвовірозу та аденовірозу.

Однак у котів, після застосування гіперімунної сироватки, може відмічатися побічна реакція, подібна за проявом, наприклад, із введенням вакцини при ураженні тварини збудником хронічної інфекції, розвивається гіперчутливість щодо чужорідних антигенів така ж, як і на введення антигену тобто розвивається неадекватна відповідь імунної системи на введення сироватки, як на введення патогенного алергену. Таким чином досить часто сироватка, у разі її введення кішкам може діяти як алерген. Якщо при введенні гіперімунної сироватки розвивається гіперчутливість негайного типу і це видно клінічно, потрібно негайно припинити її введення. Однак, у більшості випадків у котів розвивається гіперчутливість сповільненого типу, а загальний її стан незначно погіршується. Слід відмітити, що у котів, частіше за інших видів тварин, спостерігаються автоімунні захворювання, однак вони не завжди розвиваються до клінічно вираженої хвороби, а під впливом вакцин та сироваток виробляються механізми формування автоімунної відповіді та розвитку автоімунної хвороби. На сьогоднішній день досить успішно використовуються сироватки Глобфел, Вітафел й Вітафел С але інколи відмічають і деякі ускладнення після їх застосування [4]. Потрібно бути досить обачним із використанням імунних препаратів для котів й добре знати її родовід, так, як у іншому випадку це може призвести до трагічних наслідків.

Профілактика інфекційних хвороб котів і собак і базується передусім на використанні різного роду вакцинних препаратів.

Для проведення ефективного щеплення без ускладнень, необхідно дотримуватись наступних правил:

- дотримання схем та термінів проведення щеплення; – використання якісних вакцин;
- не слід щеплювати вагітних котів і собак та тварин-матерів, котрі годують котенят і цуценят молоком;
- не рекомендується щеплювати тварин у післяопераційний та реабілітаційний періоди;

- не дозволяється проводити планові хірургічні операції у перші 3 тижні після щеплення, окрім хірургічного втручання для порятунку життя тварини;
- необхідно уникати стресових ситуацій до і після проведення щеплення;
- не рекомендується щеплювати тварин, що мали контакт із хворими та підозрілими у захворюванні тваринами.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Сюрин В.Н., Самуйленко А.Я., Соловьев Б.В., Фомина Н.В. Вирусные болезни животных. М.: ВНИТИБП, 1998. 928 с.
2. Глотова Т.И. Дерматомикозы собак и кошек в условиях города. Ветеринария. 1998. № 1. С. 59–61.
3. Зон Г.А., Ивановська Л.Б. Хламідіоз м'ясоїдних. Вісник Сумського НАУ: Вет. медицина. 2010. № 8(27). С. 31–35.
4. Инфекционные болезни животных / Б.Ф. Бессарабов и др.; под ред. А.А. Сидорчука. М.: Колос, 2007. 671 с.
5. Литвинов А.М. Дерматофитозы кошек и собак (профилактика и лечение). Ветеринария. 2000. № 11. С. 51–53.

УДК: 619:616.9:636.4.053

ЄГОРОВ В.О., магістрант

Науковий керівник – **БЛИК С.А.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОЗДОРОВЧІ ТА ПРОФІЛАКТИЧНІ ЗАХОДИ ЗА КОЛІНТЕРОТОКСЕМІЇ ПОРОСЯТ У СВИНАРСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Коліентеротоксемія поросят є одним із основних захворювань молодняку свиней у свинарських господарствах. Це типова факторна хвороба, за якої у разі поєднання низки несприятливих факторів та наявності ентеротоксигенних штамів *E. coli* у поросят розвивається хворобливий стан. Профілактика хвороби в господарстві полягає у щепленні свиноматок та використанні у раціоні поросят у ризикований період мікроелементів та кормових добавок. Хворих тварин лікують із використанням антибіотиків та симптоматичного лікування.

Ключові слова : *E. coli*, набрякова хвороба, факторна хвороба.

Різноманітні інфекційні хвороби молодняку свиней є актуальною проблемою ветеринарних служб господарств та державної ветеринарної медицини.

Всі інфекції та інфекційні хвороби в найбільш узагальненій формі можна на дві категорії - екзогенні та ендогенні [1]. Перші виникають в результаті зараження ззовні і являють собою саме епізоотичну частину явища «інфекція», за вивчення таких хвороб найважливішим є вивчення механізму передачі збудника інфекції. Другі - результат активації власної «умовно-патогенної» мікрофлори організму-господаря (аутоінфекція, аутогенна інфекція), у цьому випадку питання шляхів передачі збудника інфекції втрачає першочергове значення, а основними є фактори впливу на організм тварини та умови зовнішнього середовища.

Природно, що масова захворюваність епідемічними і епізоотичними інфекціями в державному масштабі в кінці кінців ліквідується або береться під контроль, інфекції переходять в розряд керованих, масово використовується вакцинація або заходи карантинування і стемпінг-аугу. Масова захворюваність тварин у господарствах об'єктивно викликається ендогенними аутоінфекціями за рахунок убіквітарних умовнопатогенних збудників. Основною інфекційною патологією продуктивних тварин стають гнійно-запальні процеси (мастити, ендометрити, бурсити), пневмоентерит і, взагалі, інфекції молодняку, некробактеріоз, сальмонельоз, колібактеріоз і т.і., які в більшості своїй досі за інерцією зараховують до категорії незаразних хвороб.